

Mijnheer de president,

Dank u voor de spreektijd. Ik heb rond de 4 minuten voorbereid. Ik schreef dit vannacht om 4 uur. Wakker geworden van de stress. Cortisol giert door mijn lijf. Corona was onvoorspelbaar, maar de overheid is dat nog meer. Ik maak mij zorgen om het welzijn van mijn medewerkers. De andere reisondernemers doen dat ook. Om mij heen zie ik directeuren in de reisbranche in een burn-out belanden. Ben ik de volgende?

We weten allemaal dat het niet goed gaat met de coronasituatie in Nederland. Sterker nog, er zijn maar een paar landen ter wereld waar het slechter gaat dan bij ons. Deze zaak gaat echter niet om hoe het in Nederland gaat maar om de adviezen en geboden die de overheid geeft over reizen naar het buitenland, en de risico's die daarmee al dan niet gemoeid zijn ten opzichte van in Nederland op vakantie.

Ik ben een jurist met een liefde voor reizen. Na mijn afstuderen in Utrecht, zeilde ik zes jaar rond onze mooie wereld. Vol passie vertelde ik in het buitenland over mijn thuis. Over Nederland. Daar is het ondernemersklimaat goed en de rechtsstaat op orde.

Helaas, heb ik dat beeld dit jaar steeds verder moeten bijstellen. Ongekend onrecht dat jarenlang door de Staat heimelijk werd voortgezet. Hieruit bleek wel dat wat de staat zegt en wat de staat doet niet altijd deugen, zeker waar het aan komt op feitelijke en transparante informatievoorziening.

Kan ik als burger en als reisorganisatie de informatie van de Nederlandse overheid vertrouwen? Daar gaat deze zaak in de kern over voor mij. En dat is ook waarom ik hier sta.

Steeds meer rechtssubjecten beantwoorden die vraag helaas met nee. Burgers vertrekken naar oranje gebieden, grote verzekeraars bieden dekking en touroperators vervoeren hen. De geloofwaardigheid van en het vertrouwen in de reisadviezen is steeds verder uitgehold. Dat ging in 3 fasen.

De eerste was deze zomer, toen onverwacht bleek dat het beloofde vaccinatiebewijs, niet zorgden voor andere reisadviezen. Het reisadvies bleef oranje voor de meeste EU-landen "reis alleen tenzij noodzakelijk. Ga je toch op vakantie? Dan ben je asociaal."

Wij als reisondernemers waren verbijsterd. Hadden toegeleefd naar de QR zomer. Hadden pensioen, hypotheek en spaargeld opgeofferd, vertrouwend op de gedane toezeggingen. We hielden medewerkers in dienst, bereiden ons voor, deden investeringen.

Maar de reisadviezen bleven oranje. Zelfs voor het gezag trouwe ANVR en de grote touroperators was de maat toen vol. Ze kondigden 25 juli in de media aan de reisadviezen los te laten. Op 26 juli kreeg opeens de hele EU een geel reisadvies, vakanties konden weer. De geloofwaardigheid aangetast en het vertrouwen beschadigd.

De tweede fase was in september toen we 83% vaccinatiegraad bereikten. Op 5 september kondigde buitenlandse zaken vernieuwing van de reisadviezen aan in de Telegraaf. Maar er veranderde niets. De wereld buiten de EU bleef op oranje. Geen overheidssteun voor ons als reisondernemers en de overheid die zonder objectieve grondslag, reizen blijft afraden.

De derde fase was recent. Op 7 oktober werd een motie van de Tweede Kamer aangenomen. De Kamer riep de regering op om de reisadviezen met spoed aan te passen. We werden daarna met de ANVR uitgenodigd op het ministerie. Per 5 november zouden de reisadviezen bijgewerkt worden. Die aanpassing kwam er niet. En nu staat we hier.

Als de overheid reizen wil ontmoedigen, dan kan dat ook met eerlijke en transparante communicatie. Doel en middel zijn dan duidelijk. Maar niet op deze manier, door het verspreiden van desinformatie. Vaccins beschermen even goed binnen de EU als buiten de EU, iedereen snapt dat. En de Corona situatie buiten de EU is doorgaans beter, niet slechter.

Voor mij is de vraag of we nog op tijd zijn, om het vertrouwen in de staat te herstellen. En het gezag van betrouwbare informatievoorziening middels reisadviezen. Dankuwel.

Joshua van Eijndhoven – Voja Travel – namens de reisorganisaties